

Impérium prohrálo sázku na Ukrajinu: Proč bomby a sankce nerozdrtily Rusko

[G globaltimes.cn/page/202303/1287101.shtml](https://www.globaltimes.cn/page/202303/1287101.shtml)

-
-
-
-

NÁZOR / POHLED

Impérium prohrálo sázku na Ukrajinu: Proč bomby a sankce nerozdrtily Rusko

Autor Marco Fernandes Zveřejněno: 11.03.2023 14:08

-
-
-
-

Ilustrace: Chen Xia/GT

Dva hlavní nástroje USA a jejich spojenců k rozdrčení zemí, které se odváží zpochybnit jejich hegemonii, jsou jejich ozbrojené síly a ekonomické sankce. Od konce studené války v roce 1991 provedly USA 251 vojenských intervencí (ve srovnání s 218 operacemi před 200 lety). Ale spolu s NATO si USA zvykly na invazi a devastaci zemí s malou vojenskou obrannou kapacitou, jako je Irák, Afghánistán, Libye a Sýrie. Tyto země se jim však nepodařilo ovládnout. Něco podobného se děje v případě sankcí: více než 20 zemí je v současnosti pod sankcemi Bílého domu a některé z křehčích zemí byly vymazány ze svých ekonomik, jako je Venezuela, Kuba, Irák a Zimbabwe. Přestože cíle „změny režimu“ bylo dosaženo jen zřídka, výsledek je pro lidi vždy tragický. Ani jedna taktika proti Rusku nefungovala.

Ruské ozbrojené síly jsou silné a dobře vycvičené a jejich průmyslová kapacita je obrovská. Západní hazard s dodávkami zbraní na Ukrajinu – i když je pro americký válečný průmysl vysoce ziskový – již začíná narážet na nedostatek průmyslových kapacit zemí NATO. V prvních čtyřech měsících konfliktu Rusko použilo více raket, než jsou USA schopny vyrobit za jeden rok.

Podle studie Centra pro strategická mezinárodní studia už zásoby raket v USA docházejí. Nedávná výzva německého kancléře Olafa Scholze, aby latinskoamerické země poslaly munici na Ukrajinu – jednomyslně odmítnutá prezidenty regionu – ukazuje známky rostoucích potíží NATO.

Podle Ukraine Support Tracker je pro Ukrajinu již vyčleněno přibližně 143,6 miliardy dolarů (k 15. lednu 2023), z čehož 44,3 miliardy dolarů je na zbraně již odeslané nebo financované USA. Od vietnamské války nevydělal americký vojensko-průmyslový komplex tolik peněz, ale minulý měsíc sám Bílý dům varoval, že jeho zdroje na podporu Ukrajiny nejsou nekonečné.

Ještě nikdy v historii nebyla země postižena tolika sankcemi jako Rusko, které je terčem tisíců z nich. I přes zmrazení více než 300 miliard dolarů jejích mezinárodních rezerv – možná největší „legalizovaná“ krádež v historii – kromě toho, že ruská ekonomika utrpěla přísná obchodní a finanční omezení, byla ruská ekonomika zasažena méně, než Západ očekával. Jeho HDP se v roce 2022 snížil pouze o 2,2 procenta, což je pro zemi za těchto podmínek jakýsi výkon.

Rusko, které je terčem sankcí od roku 2008, již připravovalo ekonomické protilátky na obranu před dalšími útoky. Ale především nelze snadno zdevastovat zemi, která má obrovské množství strategických přírodních zdrojů, produkuje spoustu potravin a hnojiv a má tak silný průmysl.

Navíc malý počet zemí, které dnes uplatňují sankce proti Rusku (spojencům USA), představuje pouze 25 procent světového HDP. Zbýlých 75 procent chce nebo potřebuje obchodovat s Rusy.

Čína například do roku 2022 zvýšila svůj obchod s Ruskem o 34,3 procenta (na 190 miliard dolarů), zatímco Indie se stala největším odběratelem ruské ropy a za poslední rok téměř pětinašobně zvýšila svůj obchod s euroasijskou zemí. Tyto tři země jsou partnery v BRICS a Shanghai Cooperation Organization, pilířích rostoucího hnutí zemí globálního Jihu, které hledají větší hlas při určování budoucnosti své i planety.

Evropská rada pro zahraniční vztahy právě zveřejnila průzkum veřejného mínění v zemích osy USA-Evropa plus v Číně, Indii, Rusku a Turecku (člen NATO). I po roce neustálé západní mediální kampaně za démonizaci Ruska si většina lidí v těchto čtyřech jižních zemích, čítající asi tři miliardy lidí, přeje, aby válka skončila co nejdříve, i kdyby to znamenalo přijmout ruskou kontrolu nad územím, které dříve patřilo. na Ukrajinu.

Kromě toho 80 procent Indů, 79 procent Číňanů a 69 procent Turků věří, že Rusko je „spojencem“ nebo „nezbytným partnerem“, přičemž většina Indů považuje Rusy za „spojence“, zatímco většina Turků je považuje za „spojence“. „nezbytného partnera“.

Většina afrických zemí nezapomněla na roli Sovětského svazu v jejich protikoloniálních bojích proti evropským mocnostem a dodnes udržuje s Moskvou vynikající ekonomické a politické vztahy. Loni se ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj pokusil svolat schůzku s Africkou unií, ale dostavily se jen čtyři země.

V tuto chvíli ofenziva USA a jejich spojenců proti Rusku zvýšila povědomí mezi zeměmi globálního Jihu, že je nutné posílit regionální a globální iniciativy, které „nejsou v souladu“ se západní hegemonií.

Není překvapením, že stále více zemí vytvořilo alternativní mechanismy k používání amerického dolaru – tak často používaného Washingtonem jako „zbraně hromadného ničení“. Čína již uzavřela dohody o používání místních měn s přibližně 25 zeměmi a země BRICS studují zavedení mechanismu, který by jim umožnil obejít dolar. O vstup do SCO nebo BRICS již v posledních měsících projevilo zájem více než 20 zemí.

V nedávném výbuchu upřímnosti francouzský prezident Emmanuel Macron řekl, že je šokován tím, jak moc Západ ztrácí na globálním Jihu důvěryhodnost. Sám ale před pár dny šokoval svět tím, že před televizními kamerami arogantně kritizoval prezidenta Demokratické republiky Kongo. Postoj francouzského prezidenta odhaluje hluboký vzor paternalismu, od Washingtonu po Brusel, utvářený staletími kolonialismu a imperialismu. Některé věci se nikdy nemění, ale svět rozhodně potřebuje a začíná utvářet nový řád.

Autor je výzkumným pracovníkem Tricontinental: Institute for Social Research, spolueditorem Dongsheng Collective, organizátorem kampaně No Cold War.

Opinion@globaltimes.com.cn